

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Rátky és Társa Ügyvédi Iroda (...., ügyintéző: dr. Rátky Miklós ügyvéd) által képviselt felperes neve(....) kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító határozatának megváltoztatása iránt indított ügyében a Fővárosi Bíróság által 2009. április 3. napján kelt 1.Pk.25.580/2008/3. számú végzése ellen a kérelmező részéről 4. sorszám alatt benyújtott fellebbezése folytán meghozta az alábbi

v é g z é s t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyja.

A végzés ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság végzésével elutasította a kérelmezőnek a Magyar Szabadalmi Hivatal védjegybejelentést elutasító, számú határozatával szemben előterjesztett megváltoztatás iránti kérelmét.

Indokolásában megállapította, hogy a kérelmező ...-i bejelentésében a „Törvénytár” szóbeli megjelölés védjegykénti lajstromozását kérte a Nizzai Megállapodás szerinti 9. áruosztályon belül a „számítógépes adatok tárolására és továbbítására szolgáló mágneses, optikai és más adathordozók, különösen CD és DVD lemezek”, valamint a 42. osztályba tartozó „számítástechnikai hardver- és szoftvertervezés és fejlesztés, online szolgáltatás, jogi szolgáltatások” vonatkozásában.

Az elsőfokú bíróság egyetértett a Magyar Szabadalmi Hivatal - megismételt eljárásban hozott - határozatával, amellyel a bejelentést a védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. tv. (Vt.) 2. § (2) bekezdés a) pontjára hivatkozással elutasította. Osztotta azt a hivatali álláspontot, hogy a „Törvénytár” megjelölés megkülönböztetésre, a védjegyfunkció betöltésére nem alkalmas, mert a 9. és 42. osztályba tartozó áruk, szolgáltatások vonatkozásában kizárólag olyan adatból áll, amely az adott termék, szolgáltatás jellemzőjét, fajtáját írja körül. A különböző adathordozók, illetőleg a jogi szolgáltatások vonatkozásában ugyanis az átlagfogyasztó által ismert jelentésű „Törvénytár” kifejezés, ami a törvényeknek bizonyos rendszerezési elvek szerinti gyűjteményes kiadását jelenti, és régies hangzása ellenére a mai magyar köznyelvben is használatos, - függetlenül attól, hogy a kérelmező mire használja - leírónak minősül. Azzal a kérelmezői hivatkozással szemben, miszerint a megjelöléssel ellátott terméke nemcsak törvényeket, hanem egyéb jogforrásgyűjteményeket egyéb hasznos információkat is tartalmaz, az elsőfokú bíróság rámutatott arra, hogy a megkülönböztető képességet

nem a ténylegesen forgalmazott termékek, hanem az árujegyzékben felsorolt termékek és szolgáltatások tekintetében kell vizsgálni.

A megkülönböztető képesség Vt. 2. § (3) bekezdése szerinti megszerzését - a Hivatallal egyezően - ugyancsak nem látta alátámasztottnak. E vonatkozásban utalt arra, hogy bár a kérelmező hosszú évek óta használja a „Törvénytár” megjelölést, de a csatolt iratokban sohasem jelent meg önmagában, hanem csak mindig a speciális grafikai kialakítású „OPTEN” szóelem, illetőleg az „felperes neve” cégnév mellett, továbbá a termékmintákon, prospektusokon és reklámanyagokon, illetőleg az „...hu” domain név alatt elérhető honlapon - a fehérből világoskékbe, majd onnan sötétkékbe átmenő - jellegzetes színek kombinációja is megjelenik. Tehát az „OPTEN” szóval és a jellegzetes színek kombinációjával való együttes használat miatt a megkülönböztető képességet a szóösszetétel önmagában nem szerezte meg.

Az elsőfokú bíróság végzése ellen a kérelmező terjesztett elő fellebbezést, amelyben az elsőfokú bíróság végzésének megváltoztatását és a megjelölés lajstromozásának elrendelését indítványozta.

Változatlanul azt hangsúlyozta, hogy a bejelentett megjelölés a hétköznapi szóhasználatban önálló jelentéssel nem bír, az nem létező köznév, következésképp a szolgáltatásra nézve nem tekinthető általános leíró jellegűnek. Megismételte, hogy a kiadvány nemcsak törvényeket, hanem a teljes magyar joganyagot, így a jogszabályokon kívül az állami irányítás egyéb jogi eszközeit, alkotmánybírósági határozatokat, bírósági határozatokat, a jogszabályok indokolásait, iratmintákat és nyomtatványkitöltőt is tartalmaz. Ebből következik, hogy nem általánosan elterjedt, számos vállalkozás által nyújtott szolgáltatásról van szó, hanem a szolgáltatások speciális, egyedi kombinációjáról. Ismételten felhívta az Európai Bíróság T-34/00. számú (EUROCOOL) ügyben hozott ítéletének 38. pontjában kifejtetteket.

A korábbi álláspontjával egyezően kiemelte, hogy a megjelölés ettől függetlenül a megkülönböztető képességét a használat folytán megszerezte. Utalt az ezzel kapcsolatos bizonyítékaira, kiemelve, hogy a reklámok egy része esetében színes folyóiratokban, magazinokban történő megjelenésről van szó, ahol a színek használata szükségszerű.

Hivatkozott arra is, hogy a Hivatal a „Mérlegvár” megjelölés lajstromozására irányuló kérelemnek helyt adott, valamint arra, hogy korábban nem látta akadályát a CD JOGTÁR, DVD JOGTÁR, EU JOGTÁR, Jogtár plusz, Jogtár+ és CompLex Jogtár megjelölések lajstromozásának sem. Ugyasínt hasonló szóvédjegyként lajstromozásra kerültek a 16. és 35. áruosztályban a „Cégekatalógus”, „Cégregiszter”, „Cégvár” megjelölések is. Ezek a kifejezések is értelmes szóösszetételt alkotnak fantáziaszó nélkül, külön-külön értelmes köznevekből állnak össze és az összetétel jelentése is megállapítható az egyes elemek jelentése alapján. A megjelölésekben közös az is, hogy magát az összetételt - a védjegyjogosultak által nyújtott speciális szolgáltatás megjelenését megelőzően - a köznyelvben nem használták.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság az ügy eldöntéséhez szükséges tényállást megfelelően feltárta, az abból levont következtetései és érdemi döntése helytálló, azzal a másodfokú bíróság egyetért. Oszttja az álláspontját abban, hogy a kérelmező „TÖRVÉNYTÁR” szómegjelölésének nincs megkülönböztető jellege, a bejelentés árujegyzékében felsorolt, a 9. és 42. osztályokba tartozó áruk, szolgáltatások tekintetében és a megkülönböztető képességet a használata révén sem szerezte meg, ezért a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a másodfokú bíróság a következőket emeli ki.

Alaptalanul érvelt a kérelmező azzal, hogy a megjelölés nem létező köznév. Az elsőfokú bíróság helytállóan fejtette ki, hogy a „Törvénytár” szóösszetétel az átlagfogyasztó számára érthető, a törvényeknek bizonyos rendszerezési elvek szerinti gyűjteményét jelenti. Az összetétel képzése nem szokatlan, megfelel a magyar nyelvtan szabályainak, nyelvi leleménynek nem tekinthető. A kérelmező bejelentésében megjelölt áruk és szolgáltatások, egyrészt olyan eszközök, amelyek adatok tárolására alkalmasak, másrészt olyan szolgáltatások, amelyek segítségével a tárolt adatokhoz hozzá lehet jutni. Az elsőfokú bíróság ezért helyesen állapította meg, hogy az érintett áruk, szolgáltatások vonatkozásában a „Törvénytár” kifejezésnek nincs megkülönböztető képessége. A megjelölés jelentése alapján ugyanis az átlagfogyasztó világos és egyértelmű információt kap az áru, szolgáltatás lényeges jellemzőiről, a szóösszetétel nem tartalmaz olyan többlet-jellegzetességet, amely megkülönböztethetővé tenné más hasonló árutól, szolgáltatástól.

Bár helytálló az a kérelmezői álláspont, hogy a megjelölés megkülönböztető képességét az érintett áruk és szolgáltatások, továbbá a fogyasztók tudatában megjelenő fogalom viszonyában kell vizsgálni, de ez az okfejtés nem eredményez eltérő döntést, mivel az elsőfokú bíróság ennek figyelembe vételével hozta meg határozatát. A kérelmező által felhívott EUROCOOL-ügyben hozott ítélet 38. pontja - a T-345/99. számú (TRUSTEDLINK) ügyben hozott ítéletre is figyelemmel - nem hagy kétséget afelől, hogy árukon és szolgáltatásokon nem a lajstromozni kért bejelentés alatt ténylegesen forgalmazott árukat és szolgáltatásokat, hanem az árujegyzékben feltüntetett árukat és szolgáltatásokat kell érteni. Ezért nincs jelentősége annak a fellebbezési érvelésnek, hogy a kérelmező Törvénytárában milyen típusú jogi dokumentumokat ad közre.

A fellebbezésben példaként felhívott korábbi egyéb megjelölések védjegyoltalomban részesítése nem vehető figyelembe, a Hivatalnak (és a bíróságnak) minden ügyben egyedileg kell eldönteni, hogy a megjelölés oltalomképes-e.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság végzését - a Vt. 79. § és a Pp. 259. §-a szerint irányadó Pp. 253. § (2) bekezdése alapján, helyes indokaira tekintettel, helybenhagyta.

, 2009. november 10.

. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

. Fülöp Györgyi s.k.
előadó bíró

. Pullai Ágnes s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: